

sige, at for nogles vedkommende vil jeg fraråde, at de prøver på det. Men for håndboldpigernes vedkommende må man sige, at det her jo i hvert fald ikke er noget, der løser deres problem.

Det, der i virkeligheden er det største problem for de af vore idrætsudøvere, som er professionelle, er, at de i en tid i deres karriere tjener penge og ikke får en uddannelse. Det vil sige, at det her tager fat på et lille problem – i det omfang det er et problem – i forhold til de problemer, der ellers er ved, at unge mennesker går ind i idrætten og får en aflønning, og at der så en skønne dag ikke er nogen, der gider have dem mere. Det problem er i virkeligheden langt større.

Vi kan stille nogle spørgsmål i forhold til det beslutningsforslag, der foreligger, for ligesom at få afklaret, hvad problemet er på det her felt, og så synes vi ellers, at det er en sag, som hører under Kulturministeriet, hvordan vi sikrer de idrætsudøvere, som er professionelle en del af deres liv, så de ikke på et tidspunkt, hvor de ikke længere er attråværdige og attraktive for dem, der har købt dem tidligere, står uden en fremtid.

Det er ikke primært ad skattevæsenets vej, man skal løse det, for så åbner man op for at sige: Hvorfor så kun dem, der er forbillede for os – jeg kan forstå, at det er begrundelsen – det må også gælde en hel masse andre.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg forstår så udmærket hr. Aage Frandsens argumentation, men hr. Aage Frandsen må jo have et moralsk problem, måske endda ligefrem et ideologisk problem, nemlig hvad angår den idrætsudøver, der er så heldig at kunne etablere sin aktivitet efter f.eks. virksomhedsskatteordningen, eller hvis det er en motorkører, måske ligefrem som en egentlig firmadannelse. Der kan samtlige præmier efter virksomhedsskatte reglerne gå ind og ligge og hvile, indtil der afholdes udgifter, og dermed ikke gå til umiddelbar beskatning. Hvorimod hammeren falder for den idrætsudøver, for hvem det endelig lykkes at vinde, hr. Brian Mikkelsen nævnte 15.000 kr.; dér går det til umiddelbar beskatning. Det er der jo ikke rimelighed i.

Faktisk er de gældende regler sådan, at de tilgodeser dem, der har allerbedst råd, hvorimod dem, der lige akkurat er kommet op, hvor de begynder at få lidt præmier, dér kommer skattefar med fluesmækkeren.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg synes ikke, at jeg har et moralsk eller et ideologisk problem i den her forbindelse.

Det, som hr. Kim Behnke i virkeligheden lægger op til, er at sige, at man har en virksomhedsskatteordning, som godt nok er noget besværlig at benytte sig af, men den er der. Nej, nu skal vi lave en discountvirksomhedsskatteordning.

Så er spørgsmålet bare: Hvem skal ellers omfattes af den ordning ud over dem her? Hvem andre ville falde ind under det kriterium, som lægges til grund for, at her er nogle, som måske ikke vil vælge virksomhedsskatteordningen, fordi det er for bøvel. Hvem andre skal man have med i den her ordning?

Det synes jeg man må vide, når man begynder at åbne for et eller andet. For jeg kender argumentationen; jeg har refereret til ordningen omkring alkoholafvænnning, og hvad der skete dér. Lige så snart man rækker nogen en lillefinger, er der nogen – uden sammenligning i øvrigt med den pågældende – der tager hele hånden.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Der er jo den store forskel, vil jeg gerne sige til hr. Aage Frandsen, at i det her tilfælde overlader vi det til en halvoffentlig myndighed, eller en halvoffentlig organisation, nemlig Team Danmark. Det vil sige, at vi ikke har den risiko, der ellers kunne være for, at der bliver fiflet med tingene. I det her tilfælde ligger det i det halvoffentlige organ Team Danmark. Det er dem, der skal give deres stempel på, at det sportsligt og professionelt er korrekt, hvad der foregår.

Kan hr. Aage Frandsen ikke godt se, at der er en markant forskel fra det, vi taler om i dag, og så til alle de andre tænkte eksempler, som hr. Aage Frandsen påkalder sig?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Med hensyn til udtrykket halvoffentlig må man sige, at Team Danmark er en privat organisation, som måske har visse offentlighedsregler omkring sig, men som f.eks. ikke er omfattet af offentlighedsloven.

Jeg kan godt se, at der er en lille forskel – jeg vil gerne understrege, at jeg under ingen omstændigheder har givet tilsagn om noget som helst – men betyder det så, at hvis det her en skønne dag skulle blive vedtaget, så vil hr. Kim Behnke aldrig nogen sinde sige: Nu kommer vi